

ACC. NR. 122

Landskap: SKÅNE

Upptecknat av: 280 $\frac{2}{07}$ Nilsson

Härad:

Adress:

Socken:

Berättat av:

Uppteckningsår:

Född år i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Uppteckningen rör

Visor

Fröken Fia

1.

En drunknad skräddare

2.

Beräringssresan

3.

Fågerneslandet

4.

1-6

63.

280 $\frac{8}{07}$ Nils p.m.

Skane

Fröken Fia. VISSOR

122

Fröken Fia gick och cydde
 uti staden här och där
 ingen sig om henne brydde
 ingen hyste hon var här
 å tralla lallalallalalla la
 tralla lalla lallalalla lalla la
 tra la la lalla la
 tralla lalla lalla la.

Uppi Låjtnantsgotan lyste
 han en rum hos en Chamrell
 och en liten låjtnant styrde
 dåfärdi varenda kväll, å tralla, etc.

Då en söndag uti staden
 så var hon klädd i skär
 och en låjtnant i paradem
 och så blev han dödligt kär, å tralla, etc.

Men så fick hon sedan veta
 ty han prägnade en korpul
 och han sedan var förlorad
 nu i hästar på en bal, å tralla, etc.

Då gick Fia hem och svimma
 och bestod ad göra slud
 och så vid midnattstrimma
 så gröt hon och gick ut, å tralla, etc.

Hon gick ned till Narsbränken
 för att dränka sig i den
 men ett kallbad endast fick hon
 hon blev halad upp igen, å tralla, etc.

En drunknad skräddare.

I januari månad
i Sekunda församling
där drunknade en skräddare
vid kanten av en sjö.
Ja lalla lalla lallalalla la
ti alla lalla lalla lalla lalla la
tra lalla lalla lalla la
tra lalla lalla la.

—#—

Han hade vatt i staden
och köpt en liten brännevin
och han var litet rusig
och detta blev hans död, tra lalla, etc.

—#—

Sen gick han ner till stranden
ad prova sina skridskor
han kunde väl aldrig ana
ad isen var så svag, tra lalla, etc.

—#—

Men pöker han var framme
och knackade hål på isen
och skräddaren dån i hålet
och drunkna som en katt, tra lalla, etc.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

—#—

Nu ligger han på botten
och ser de stjärnor blåsa
han vinkar med kalla näven
adja min fästema, tra lalla, etc.

—#—

Hans fästema Johanna
han sajde sig färdärvad
men nu så är han gift med
skamkaren i byn, tra lalla, etc.

—#—

Bevåringsresan.

Uu står jag på min resa och skall fara
och Gud vet när jag kommer hem igen
måtte himlarnas Gud mig bevara
och inte heller sända Till oss fienden, fienden
och adja med far och mor och lilla Sara
du som varit min utvalda vän.

Ja nu skall jag uppå hea libran andra
tåga fram för mitt kära fästeland
och inte hjälper det ad knoga eller klaga
utan taga geväret uti hand, uti hand
och som en osse rakt i döden vandra
så man seud av färb - d blir ibland.

När som tårarna ej mera kunde stillas
och från hemmet jag skulle mig bege
mar sa till mig: "här du präcke lille
tala väl med lättnanten så får du se, så får du se
och bli han arg så kan du lättras vilja
konam hæluten utan sulastyrkes ge"

När som sola skiner het så får vi knoga
så färb - & så ingen kan de tra
och geväret det skall styrkas intill så
halven hanger tung på ryggen som en ko, som en ko
nej bättre vare då ad vara hemma
dela sång med väi lata feta so.

Men kommer jag nu lycklig hem tillbaka
skall jag små som en riktig herrekar
äta fläsk så ad jag får isterhaka
bruna bönar, kalv och köl och pepparsallad, pepparsallad
men i matsäcken har jag en äggskaka
som båd sablahugg och kulär står emad.

Fäderneslandet.

122

4

4

Härlig och skön är en krigares lott
 blod för sin kung och sitt land skall han strida
 fäderneslandet är stämnigt och gott
 segern ha vi fått
 ed, två
 sarkt vi gå
 följa vi må
 färan den blå med gula karsen uppå
 fäderneslandet det äro vi alla
 segrande stå eller falla.

Häga vare bergen vid Brumkebergstung
 kamma i parten vi alla uppställdes
 segrarnas fanor de sånades där
 alla under gevär
 ed, två
 etc.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIVK: 1280⁸ 07⁸ 12 man.

Men det vill jag nu säga
att abten er får skrivas
för dem ha tagit livet av
en skraddaregenall, tis lalla, etc.

Har någon lust att seta
nem denna rissan haver gjord
så haver det en skraddare
samt dömpnat i en sjä, tis lalla, etc.

N:o 280 $\frac{8}{07}$ Nilsson.

Med en rakkniv många dagar
han skulle skära av sin hals
men så svar han nej i bragen
sen led kvinnan inte alls, i tiolla, etc.

Han gick till sin apotek
och drack kaffe därpå
men så spydde han det kräket
och så blev han bra ändå, i tiolla, etc.

Han sig i spjälsmålet hängde
för att fästa där sin grav
men så hängde han där och slängde
och så gick smålet av, i tiolla, etc.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Ms: 280 $\frac{8}{07}$ Ulman.